

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בפני ועדת ההכרעה לפי חוק ההתיישבות החקלאית (סייגים לשימוש בקרקע חקלאית ובמים), התשכ"ז-1967
בפני כבוד השופטת עינת רביד - יו"ר
מר רפי עשת, חבר
מר צבי גרבר, חבר
ו"ע 2144-07 שי דותן נ' סולניק משה ואח'

1

התובע: מר שי דותן (מתוקף הסמכתו לפי חוק ההתיישבות החקלאית (סייגים לשימוש בקרקע חקלאית ובמים), התשכ"ז-1967 ע"י ב"כ עו"ד אריאל אררט

נגד

הנתבע: סולניק משה ע"י ב"כ עו"ד אהוד נבנצאל

המתקשרים

1. בשיר מחמוד חסין
2. בשיר חוסיין איברהים
3. בצאם בשיר

החלטה

1. התובע, שהוסמך על ידי שר החקלאות ביום 10.12.01 (ילקוט פרסומים 5041 מיום 24.12.01), מוסמך להגיש תביעה על פי חוק ההתיישבות החקלאית (סייגים לשימוש בקרקע חקלאית ובמים), התשכ"ז-1967 (להלן: "החוק"). התובע הגיש תביעה זו כנגד הנתבע בגין הפרה של סעיף 2 לחוק בטענה שהנתבע פעל בדרך שהייתה בה "העברה או הקניה של כל זכות שיש למחזיק בקרקע או בחלק ממנה, או שעבוד הזכות" וכן שפעל בדרך של "יצירת שותפות בקרקע או ביבול". התובע טען כי הנתבע אפשר למתקשרים לרעות את עדריהם בקרקע שבחזקתו.
2. הנתבע טען שמעולם לא היו לו שותפים בקרקע ולכן לא הפר את סעיף 2 לחוק.
3. הנתבע חי ברמת הגולן וקיבל מהמדינה שטח פתוח של כ-3,000 דונם לצורך גידול ראשי בקר. הנתבע בסעיף 2 לתצהירו מעיד כי איננו בוקר, וכי עיקר עיסוקיו הם בעסקי תיירות. יחד עם זאת, לטענתו, הוא מצליח לנהל את העדר בלא שהדבר מהווה אצלו עבודה עיקרית

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בפני ועדת ההכרעה לפי חוק ההתיישבות החקלאית (סייגים לשימוש בקרקע חקלאית
ובמים), התשכ"ז-1967

בפני כבוד השופטת עינת רביד - יו"ר

מר רפי עשת, חבר

מר צבי גרבר, חבר

ו"ע 07-2144 שי דותן נ' סולניק משה ואח'

- 1 וכמובן ללא שותף. התובע טוען כי עדר הבקר הוא למעשה העדר של המתקשרים, משפחת
- 2 בשיר, אשר משתמשים בקרקע בהסכמת הנתבע (להלן: "משפחת בשיר"). יש לציין כי
- 3 המתקשר הראשון בשיר מחמוד חסין ז"ל, נפטר בחודש נובמבר 2007 (לאחר הגשת התביעה)
- 4 (להלן: "המנוח" או "בשיר") ולטענת התובע, בני משפחתו (המתקשרים 4-2) הם הממשיכים
- 5 את ההתקשרות עם הנתבע. הנתבע טוען בעניין משפחת בשיר כי הם אינם שותפים שלו, אם
- 6 כי אינו מכחיש קיומה של ידידות רבת שנים וסיוע של המנוח ומשפחתו לקיום העדר.
- 7 4. בדיון ההוכחות העידו מטעם התובע: יהודה מרמור, בוקר מאזור יבנאל; דודי פילס, פקח של
- 8 הסיירת הירוקה; דוד אנקווה, בוקר מרמת הגולן; יוחאי אנקווה; ד"ר בוריס אבן טוב, וטרינר
- 9 בלשכה הוטרינרית בצפון; ניב פלס, פקח הסיירת הירוקה; צחי קופר, חוקר; יונתן קראוונני;
- 10 חוסיין באשיר, המתקשר 2; נאיף בשיר, המתקשר 4. בדיון העיד מטעם הנתבע, הנתבע
- 11 בעצמו.

דיון והכרעה

עדויות התובע על ההפדה

- 15 5. התובע הביא את עדותו של פקח רשות שמורות הטבע בדרום רמת הגולן דודו פילס, (להלן:
- 16 "הפקח"). הפקח העיד כי מי שנראה בשטח של הנתבע באופן דומיננטי הוא המנוח, כאשר את
- 17 הנתבע הוא לא ראה אף פעם בשטח. על פי עדותו הוא ראה את המנוח מסתובב בשטח וכן
- 18 ראה את הנתבע אם כי פחות. הפקח העיד כי ביום 6.1.04 סייר בשטח עם מר דוד אנקווה ובנו
- 19 יוחאי, שהשטח שלהם גובל בשטח של הנתבע (להלן: "דוד" ו"יוחאי"). הפקח העיד כי
- 20 בשטח המרעה פגשו את בשיר וכאשר שאלו אותו למעשיו הוא ענה להם כי הוא מסתכל על
- 21 הפרות שלו.
- 22 6. בהקשר לעדותו טען ב"כ הנתבע בסיכומים כי עדות הפקח היא רכילות בלבד וכי מילא דו"ח
- 23 ב - 27.12.06 על אירוע מיום 6.1.04. הפקח העיד בעדותו כי ככל הנראה נפלה טעות כלשהי
- 24 בתאריך בו מילא את הדו"ח, ומן הסתם מילא את הדו"ח בסמוך לאירוע. אכן תאריך כתיבת
- 25 הדוח נראה שגוי אך הדבר אינו מטיל ספק בקרות האירוע עצמו אשר עליו העיד הפקח בעל

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בפני ועדת ההכרעה לפי חוק ההתיישבות החקלאית (סייגים לשימוש בקרקע חקלאית
 ובמים), התשכ"ז-1967
 בפני כבוד השופטת עינת רביד - יו"ר
 מר רפי עשת, חבר
 מר צבי גרבר, חבר
 ו"ע 2144-07 שי דותן נ' סולניק משה ואח'

1 פה ואף הובאו דוד ויוחאי שהעידו על האירוע. הפקח גם הסביר שהוא אינו פקח העוסק בחוק
 2 ההתיישבות אלא הוא פקח על פי חוק גנים לאומיים, שמורות טבע, אתרים לאומיים ואתרי
 3 הנצחה, תשנ"ח - 1988 והוא רק מסייע במידע לפקחי חוק ההתיישבות, היות והוא נמצא זמן
 4 רב שעות רבות ביום בשטח הרי הוא יכול לדווח על פעילות בלתי רגילה לפקחי חוק
 5 ההתיישבות (עמוד 72 עד 73 לפרוטוקול).

6 7. התובע הביא גם עדות של פקח הסיירת הירוקה, מר ניב פלס (להלן: "פקח הסיירת") אשר
 7 מפקח במקום כשלושים שנה. פקח הסיירת העיד כי מדאשית ימיו כפקח הוא מכיר את
 8 היחסים שבין הנתבע למנוח כיחסי שותפות. בשיחות שהיו לו עם בשיר בשטח, מספר פעמים,
 9 בשיר הציג את עצמו כשותף בעדר הבקר תוך שהוא נוהג בשטח מנהג בעלים. על פי עדותו,
 10 בשיר נקט בשטח פעולות של בוקר לכל דבר ועניין: בודק גדרות, מסייר, מחסן, מוביל עגלים
 11 למכירה ועוד. עוד העיד פקח הסיירת כי לא ראה את הנתבע במקום.

12 8. ב"כ הנתבע טוען בסיכומיו כי "התעמת" עם פקח הסיירת בחקירתו הנגדית (סעיף 10.3) וכי
 13 "תשובותיו היו מתחמקות". ולא היא. הועדה מוצאת כי פקח הסיירת עמד על דעתו ואף שכנע
 14 את הועדה בניסיונו הרב, באמינותו ובנסיונו לדייק בעדותו, כי אכן הדברים הם כפי שהעיד.
 15 פקח הסיירת העיד, בין היתר, כך:

16 "בבל עדר, ואני מסתובב בעשרות עדרי בקר כל יום, כל היום, אין מצב
 17 שלאורך שנים אני לא פוגש את הבעלים של העדר פעם, פעמיים, חמש,
 18 שבע, שנים עשר פעמים פוגש. ביום, בלילה, אחרי הצהריים, מכבה שריפה,
 19 שומר, בודק, אין מצב שאני לא פוגש את הבעלים של העדר לאורך תקופה
 20 כל כך ארוכה כל כך הרבה זמן. ובעדר הזה אני ביקרתי עשר פעמים, שתים
 21 עשרה פעמים, שמונה עשרה פעמים, לא חשוב כמה, פעם אחת לא פגשתי
 22 את סולניק עושה בעדר שלו איזה שהיא פעולה, מטפל או מגדר. עושה
 23 בעדר." (עמוד 127 עד 128 לפרוטוקול).

ובהמשך:

25 "הסקתי שהוא (המנוח- הועדה) הבעלים, מזה שפגשתי בשטח ואמר לי שהוא
 26 הבעלים.... אמר לי כמה פעמים שהוא שותף שלו ופעם כשפגשתי אותו בפעם

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בפני ועדת ההכרעה לפי חוק ההתיישבות החקלאית (סייגים לשימוש בקרקע חקלאית
ובמים), התשכ"ז-1967
בפני כבוד השופטת עינת רביד - יו"ר
מר רפי עשת, חבר
מר צבי גרבר, חבר
ו"ע 2144-07 שי דותן נ' סולניק משה ואח'

- 1 האחרונה שפגשתי אותו ביציאה מהחלקה שיש בה את הצריף, הוא גם אמר לי
2 את זה וגם אנחנו הקלטנו אותו."
- 3 9. התובע הביא עוד את עדותו של החוקר, צחי קופר, (להלן: "החוקר") אשר הקליט שיחה עם
4 בשיר שלה היה עד גם פקח הסיירת. על פי האמור בתצהיר: "ב - 19.1.06 (יום חמישי) הגעתי
5 יחד עם ניב פלס לשטח המרעה של הנתבע במקום נכח המנוח עם רכבו, טנדר מסוג טיוטה
6 היילקס אשר נושאת מספר לוחית זיהוי 19-686-50, כאשר נשאל לגבי הביקתה הנמצאת
7 בשטח המרעה ענה כי היא שייכת לשותף שלו, משה סולניק. כמו כן ציין בפני המנוח כי הוא
8 מחזיק בעדר כ-37 שנים, על פי הסכם שלו עם משה סולניק, אשר לדברי המנוח אינו עוסק
9 בעדר בדרך קבע, אלא בעיקר בתחום התיירות. כאשר נשאל המנוח על ידי האם ניתן להכנס
10 לשטח המרעה בלילה, נתן את מספר הטלפון של משה סולניק כמי שיכול לתת מענה בענין
11 זה. כאשר נשאל המנוח לענין גניבות הבקר באזור, ענה האחרון כי אין גניבות אצלו בשטח,
12 אבל אכן ישנן גניבות בשטחים סמוכים."
- 13 10. התובע העיד עוד את דוד, אשר העיד כי המנוח התייחס לעדר שבשטחו של הנתבע כבעליו
14 לכל דבר ועניין וכי הוא ניהל שם את העבודה בפועל, הלך אחרי הבקר, הכיר את הפרות
15 באופן אישי וכשהיו מגיעות בטעות פרות שלו לעדר של דוד, המנוח ידע להצביע על פרה
16 שלא הייתה מסומנת ולהגיד שזו פרה שלו. עוד הוא העיד כי לא ראה את הנתבע מתנהל עם
17 הבקר. עוד הוא ציין כי לכל ההתנהלות היום יומית לגבי מה שקורה בשטח הוא היה משוחח
18 עם המנוח.
- 19 11. התובע העיד גם את יוחאי, בנו של דוד, אשר העיד כי ראה את המנוח פעמיים או שלוש
20 פעמים בשבוע בשטח כאשר הנתבע היה מגיע הרבה פחות. עוד הוא מציין כי ראה את בשיר
21 מבצע מכירות דהיינו ראה משאית נכנסת למכלאה של הנתבע ריקה ויוצאת משם עם עגלים,
22 כאשר בשיר נמצא במקום.
- 23 12. עוד העיד התובע את מר יוני קרוואני (להלן: "יוני") אשר העיד כי במהלך חודש מאי 2009
24 ביצע שירות מילואים כמפקד פלוגה בגזרת רמת הגולן. בתקופה זו פגש במקרה את המתקשר
25 4, מר נאיף בשיר, אשר משרת בתפקיד גשש בצבא קבע בגזרה בה שירתה פלוגתו של יוני.
26 נאיף סיפר ליוני כי הוא בעל צאן ובקר רב אשר את הבקר הוא מחזיק בשטחי מרעה פתוחים

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בפני ועדת ההכרעה לפי חוק ההתיישבות החקלאית (סייגים לשימוש בקרקע חקלאית
ובמים), התשכ"ז-1967
בפני כבוד השופטת עינת רביד – יו"ר
מר רפי עשת, חבר
מר צבי גרבר, חבר
ו"ע 07-2144 שי דותן נ' סולניק משה ואח'

- 1 במרחב רמת הגולן ובשותפות עם קרובי משפחתו. נאיף אף סיפר ליוני כי הוא מחזיק את
2 העדר בשטח של "יהודי" וכי הוא מתרעם על כך כי שטחי המרעה שלו ושל בני משפחתו הם
3 מצומצמים ודלים ומהווים 400 דונם לעומת 2,000 דונם שנתנו ליהודי ברמת הגולן.
4 13. התובע הביא עוד לעדות את מר יהודה מרמור, החי ביבנאל. אמנם מדובר במי שמתגורר
5 במרחק רב מהאזור, אך יש קשר בינו לבין משפחת בשיר. למרמור עדר בהר אשכול הסמוך
6 ליבנאל, ושכניו לשטח הם משפחת בשיר. על פי עדותו הוא מנהל מערכה יום יומית לשמירה
7 על עדר הבקר שלו ושטחי המרעה שבחזקתו למול ההתנכלויות של משפחת בשיר.
8 14. על פי הודעתו לחוקר (נספח י"ב 1 לתצהיר צחי) הוא אמר כי הוא מכיר את הנתבע וכי "פעם
9 אחת דיברתי איתו בטלפון לפני כשנתיים, לאחר שתפסתי פרות זרות בשטח שלי והופיעו על
10 השם שלו. התקשרתי לשאול אותו אם חסרות לו פרות, ואז הוא צעק עלי שאני אדם רע
11 ושמשפחת בשיר צדיקים ושמחמוד בשיר (המנוח – הועדה) שותף שלו והוא מעביר פרות
12 מרמת הגולן לפה ומפה לרמת הגולן ושהפרות לא גנובות". מרמור המשיך והעיד גם בפניו
13 כיצד המנוח הודה בפניו שיש לו גם עדר עם הנתבע וכי כאשר מצא פרות זרות בתוך העדר
14 שלו שלוש מהן היו של משפחת בשיר ואחת של הנתבע (עמוד 4 לפרוטוקול). בהמשך העיד
15 עוד כי גם במהלך נובמבר 2008 עד אפריל 2009 הוא תפס אישית פרות של משפחת בשיר
16 באזור שלו ובין הפרות היו פרות שמספרם באוזן היה על שם הנתבע.

גירסאות הנתבע

- 19 15. הנתבע מסר גירסה ראשונה בתשובתו להתראה שקיבל עוד בשנת 2006 מהרשות המוסמכת
20 (נספח ז' לתצהיר החוקר) ובגירסה זו הסברו למעשיו של בשיר בשטח היה: "בהיותי אדם דתי
21 שומר שבת, הנני מנוע מלהסתובב בשטחי המרעה בשבתות וחגים. לאור גניבות הבקר... יש
22 צורך דחוף באדם שהסתובב בשטח בימים בהם אני מנוע מלהיות שם. אשר על כן ביקשתי
23 מחבר בדואר בשם מחמוד חסיין בשיר (המנוח – הועדה) להיות בשטח בשבתות ובחגים
24 בתשלום. אני בקשר קרוב עם הנ"ל מאז שרותי הצבאי... ובהמשך כגש בכיר בתחום רמת
25 הגולן. למשפחת בשיר עצמה שטח מרעה ועדר בקר ברמת סירין ממערב למנחמיה, כך שאין
26 לו צורך בשטח מרעה ו/או שותפות".

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בפני ועדת ההכרעה לפי חוק ההתיישבות החקלאית (סיוגים לשימוש בקרקע חקלאית
ובמים), התשכ"ז-1967
בפני כבוד השופטת עינת רביד - יו"ר
מר רפי עשת, חבר
מר צבי גרבר, חבר
ו"ע 2144-07 שי דותן נ' סולניק משה ואח'

16. יש לציין כי גירסה זו לא הוכחה מעולם. הנתבע לא הוכיח כי שילם למנוח תשלום כלשהו על שמירה בשבת, ויתר על כן הרשות הודיעה לנתבע כי השמירה המתבצעת על ידי בשיר היא הפרה של החוק משום שהרשאת המרעה היא על שמו של הנתבע (נספח ט' לתצהיר החוקר).
17. בתצהירו של הנתבע כבר מופיעה גירסה נוספת לטיב יחסיו עם המנוח. בסעיף 8 כותב המנוח:
- "אדם זר לא יכול להבין את טיב היחסים שהיה ביני לבין המנוח. מדובר בקשר שהיה קרוב והדוק כאילו אנחנו בני משפחה קרובים ואני מכיר את בניו מאז שהיו ילדים קטנים. למשל - משעיסוקי כמדריך טיולים מנעה ממני מעת לעת נוכחות רצופה בשטח המרעה (בימי הדרכה), הסתייעתי בנוכחותו של המנוח באזור הקרקע והמשכתי להסתייע בו גם לאחר שחרורו מהשרות. כך למשל עוד בעת שהמנוח שירת כגשש במוצב "דני" פעמים רבות הוא היה מגיע לביתי במהלך השעות שבין משמרת למשמרת בצבא ואף סייע בידי רבות. כך, למשל, כשפרות היו בורחות משטחי המרעה, משום שהשערים לא נסגרו על ידי צה"ל או מטיילים - המנוח היה עושה לאיתרון ולהחזרתן לשטח המרעה.
- בסופי שבוע היה המנוח "מסתובב" בשטח "להראות נוכחות" אך הוא מעולם לא היה - בשום פנים ואופן - "שותף" שלי.
- נכון להיום פרט לקשר טלפוני מעת לעת עם ילדי המנוח או מכירת פרות לאחייני של המנוח (מר חסיין בשיר, המתקשר מס' 2) - אין לי היום קשר קרוב עם בני המשפחה.
- במהלך השנים נתתי למנוח ראשי בקר כמתנה תמורת עזרתו הרבה ומכרתי למתקשרים ראשי בקר ולא מן הנמנע שהמנוח/המתקשרים לא פעלו לשינוי ולרישום הבעלות החדשה שלהם בראשי הבקר (במספרי האוון) כך שאני נותרתי "רשום" אצל הרשויות כבעלי הבקר שמכרתי - למרות שנתתי למנוח במתנה/שמכרתי למתקשרים את ראשי הבקר וקבלתי כסף תמורת המכירה".
18. גרסה זו שבתצהיר היא חרשה לחלוטין. לפיה המנוח טיפל וסייע רבות במהלך כל ימות השבוע ולא רק בסופי שבוע ושלא בתשלום, בניגוד לגרסה הראשונה של הנתבע. יתר על כן

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בפני ועדת ההכרעה לפי חוק ההתיישבות החקלאית (סייגים לשימוש בקרקע חקלאית
ובמים), התשכ"ז-1967

בפני כבוד השופטת עינת רביד - יו"ר

מר רפי עשת, חבר

מר צבי גרבר, חבר

ו"ע 07-2144 שי דותן נ' סולניק משה ואח'

- 1 במהלך העדות התגלה שהגרסה לפיה אין לו קשר קבוע כיום עם בני המשפחה אינה מחזיקה
2 מים, משום שהוא עדיין נעזר בהם לצורך איסוף העדר וכאשר הוא מבקש מהם עזרה הם באים
3 לסייע (בעמוד 24). בהמשך גם מתברר שקיימת תמורה על העזרה הזו כאשר התמורה יכולה
4 להתבטא כדבריו "בהנחה כזאת או אחרת שאני מוכר להם" (עמוד 25). בעניין זה העיד חוסיין
5 בשיר כי דווקא לא קיבל כל הנחה או מתנה מהנתבע. לא זו אף זו, שהנתבע הודה בדיון
6 בחקירה הנגדית כי הגרסה הראשונה שנתן בכתב לרשות המוסמכת הייתה שקר (ראו עמוד
7 29). יתר על כן מעדותו בפנינו עלה שבשיר הכיר את העדר יותר ממנו, משום שכאשר פרה
8 הלכה לאיבוד הזעיק הנתבע את בשיר על מנת שיקח ויזהה אותה. ואכן לקראת סוף עדותו
9 נותן הנתבע את הגרסה השלישית למערכת יחסיו עם המנוח והיא: "מחמוד בשיר הוא היה
10 המנהל של העדר".
- 11 19. בנוסף קיימת עדות החוקר והפקח לפיה ביום שבת בתאריך 5.7.08 בשעה 08:30 התקבל
12 דיווח על חשד להובלת בקר באזור המרעה של הנתבע. זוהתה משאית יורדת לעבר אזורי
13 המרעה ולפיכך הגיעה הפקח לשטח ופגש את הסיור הצבאי אשר פועל במקום ואשר הסביר
14 לו כי ישנו גוש מגדוד 300 אשר ביקש כי ילוו אותו בשל הקירבה לגדר המערכת ומשום
15 שהוא בעל פרות שנמצאות במכלאה בשטחו של הנתבע. הפקח פגש את חוסיין בשיר והוא
16 הבהיר שהוא פועל בשם הנתבע והוא קנה פרות ומוביל אותם. המשאית שהיתה בשטח
17 הובילה את הבקר לבית זרזיר והפקח שוחח עם נהג המשאית ושמע ממנו ששבעה ראשי בקר
18 הועברו בהתאם לאישורי ההובלה. הנתבע טען בעניין זה בסעיף 11 לתצהירו כי עסקת
19 המכירה התקיימה ביום חמישי 3.7.08 וכי הקונה היה אמור לקחת את הבקר במהלך יום ו'
20 4.7.08, אך נאמר לנתבע שנהג המשאית שהוא מזרזיר יוכל לבצע את העברה רק ביום שבת,
21 ומבחינתו מאחר והקונה והנהג אינם יהודים והוא קיבל את התמורה עוד קודם, לא ראה בכך
22 בעיה הלכתית והסכים ואף השאיר ברשות הקונה את המפתח של המכלאה, כדי שביום שבת,
23 ללא נוכחותו, יבואו ויעבירו את הבקר שקנה הקונה. על פי אישור שצירף הנתבע לתצהירו
24 מדובר היה במכירה לאחמד בשיר.
- 25 20. הועדה אינה מקבלת את גירסתו ועדותו של הנתבע גם בעניין זה. בלתי מתקבל על הדעת כי
26 הנתבע יבצע עסקה למכירת פרות ולא יהיה נוכח בעת ביצוע העסקה ומתן הפרות לקונה.
27 בלתי מתקבל על הדעת לתת לקונה מפתח למכלאת הפרות, על מנת שיבוא עם רכב ויקח לו

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בפני ועדת ההכרעה לפי חוק ההתיישבות החקלאית (סייגים לשימוש בקרקע חקלאית
ובמים), התשכ"ז-1967
בפני כבוד השופטת עינת רביד - יו"ר
מר רפי עשת, חבר
מר צבי גרבר, חבר
ו"ע 2144-07 שי דותן נ' סולניק משה ואח'

- 1 פרות כאוות נפשו. כיצד יכול היה הנתבע להשאיר את רכושו פרוץ כך לאחרים. אלא אם כן
2 צודק התובע בטענתו כי הפרות אינן רכושו של הנתבע או לפחות אינן רכושו הבלעדי וכי
3 שותפה לו משפחת בשיר, אשר היתה כמובן חלק בלתי נפרד מעסקת המכירה הזאת.
- 4 21. הנתבע אמנם צירף לתצהירו שומות מס, אך אין בהן פרוט של דר"ח הוצאות והכנסות. הנתבע
5 צירף גם כרטיס מגדל וכן רישום בעת היסוניה אצל הוטרניר שנעשים על שמו. אולם בלא
6 פרוט של חשבוניות המעידות על מכירה וקניה של בקר ואמצעים לגידולו לא הוכיח הנתבע כי
7 אכן הבקר היה שייך לו במהלך השנים. הרישומים בעת היסוניה אינם מסייעים משום
8 שהוטרניר אינו עושה בדיקת בעלות, כאשר הוא רושם את הפרות המוחסנות ועל כך העיד
9 בפניו ד"ר אבן טוב הוטרניר. יתר על כן, הנתבע בוודאי לא היה רושם את הפרות על שם
10 בשיר שהרי מטרת הצדדים הייתה להסתיר את השימוש שעושים המתקשרים בקרקע, שהוא
11 שימוש אסור.
- 12 22. לאחר שבחנו את כל העדויות שהביאו הצדדים בפנינו, הועדה קובעת כי מדובר בהפרה שהפר
13 הנתבע את חוק ההתיישבות. קיבלנו את טענות התובע כי הנתבע העביר את השטח שנמסר לו
14 לידי המנוח וכיום לידי משפחת המנוח על מנת שיגדלו שם את העדר שלהם. החוק נועד להגן
15 על קרקעות המדינה ולמנוע העברת זכויות בקרקע לזר. גם העברת זכות לרעייה של בקר
16 בקרקע אסורה ובמקרה זה מצאנו שהתובע הוכיח כי הנתבע העביר את הזכויות בקרקע
17 למתקשרים לצורכי רעייה.
- 18 23. נציין כי בידי התובעת הקלטה שבה הוקלט המנוח ועל פי הקלטה זו אומר המנוח במפורש כי
19 הנתבע הוא שותף שלו וכי יש לו עדר בשטח הנתבע הרבה שנים וכי כאשר הנתבע קיבל את
20 השטח המנוח הביא את העדר וההכרות ביניהם החלה עוד בתקופה שהיו ביחד בצבא. הנתבע
21 טוען כי הואיל והמנוח נפטר הרי שאין לקבל את הקלטת הזו, משום שהמנוח אינו יכול
22 להתייחס לדברים שנאמרו בהקלטה. ניתן לקבל את ההקלטה רק לצורך העובדה שהדברים
23 נאמרו והוקלטו אך לא כראיה לנכונות הדברים. באמור, גם ללא ההקלטה די לנו בעדויות
24 שהובאו על מנת לקבוע כי נעשתה הפרה.
- 25 24. התובע דורש במקרה זה להפקיע את הקרקע מידי הנתבע. הוא טוען כי אמנם ניתן להמיר את
26 ההפקעה בכופר אולם לטענתו המרת ההפקעה בכופר אינה מהות החוק כלל ועיקר ואם הכופר

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בפני ועדת ההכרעה לפי חוק ההתיישבות החקלאית (סייגים לשימוש בקרקע חקלאית
ובמים), התשכ"ז-1967
בפני כבוד השופטת עינת רביד - יו"ר
מר רפי עשת, חבר
מר צבי גרבר, חבר
ו"ע 2144-07 שי דותן נ' סולניק משה ואח'

1 אינו מתאים למקרה, הרי שאין לאפשר כופר. לטענת התובע, כאשר הנתבע מכחיש לחלוטין
2 את המציאות שבה משפחת בשיר מנהלת על הקרקע את עדריה, הרי אין מקום לפעול בדרך
3 של כופר.

4 25. נציין כי הועדה ניסתה לשכנע את הנתבע להגיע לפשרה כמקובל בתיקים רבים בוועדה אולם
5 הנתבע למרות העדויות כנגדו, שהלכו והצטברו, סירב להתפשר.

6 26. הועדה השתכנעה כי מדובר בהפרה שנמשכת על פני שנים רבות, כאשר הנתבע העביר את
7 הקרקעות אשר נמסרו לידי משפחת בשיר לצורך רעייה. בנסיבות אלה ובהתחשב
8 בחומרת ההפרה, הועדה מוצאת כי אין מקום לאפשר כופר ולו גם כופר גבוה במיוחד כפי
9 שביקש התובע כאפשרות חליפית (ראו סעיף 90 לסיכומים) אלא זהו המקרה הנכון לאפשר
10 לתובע להפקיע את הקרקע מידי הנתבע ולהשיבה למנהל.

סוף דבר

11
12
13 27. הועדה מקבלת את תביעת התובע וקובעת כי יש לפעול על פי סעיף 6 לחוק ולהפקיע מידי
14 הנתבע את הקרקע שניתנה לו.

15 28. הנתבע ישלם הוצאות לתובע בסכום של 3,000 ₪ וכן שכר טרחת עו"ד בסכום של 15,000 ₪
16 בתוספת מע"מ כדין.

17 ניתנה היום, יב טבת תש"ע, 29 דצמבר 2009, בהעדר הצדדים.
18
19

רפי עשת

עינת רביד, שופטת

צבי גרבר

חבר

יו"ר הועדה

חבר

20

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

כמו ועדת החקירה לפני חוק החתונות והקלניות (סוגים לשימוש בקרקע חקלאית
ובמקום), הוצעו 1967-1967
כמי פניו חקירות עינת רביד - יו"ד
מר דמי עשת, חבר
מר עמי גרבר, חבר
ר"ע 87-2144 שני דותן כי שולחני משה ונח

1 אינו מתאימה למקרה, הרי שאין לאפשר זאת, לנתנת החובע, כאשר התבקש מכחיש לחלוטין
2 את הקציאות טובה משמחה בשני מנחלת על הקרקע את עדיקה, הרי אין מקום למעול בדרך
3 של כומר.

4 25. נציין כי העודה ניתנה לשבוע את החובע להגיע לעשרה במקובל בתקנים רבים בעודה אולם
5 התבקש למרוח העדריות בגדרו, שהלכו והצטברו, סורב להתפשר,

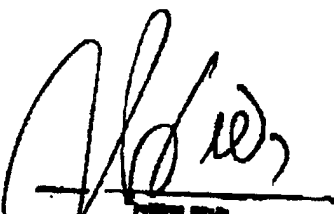
6 26. העודה השוכנעה כי מדובר באמרה שנמשכת על פני שנים רבות, כאשר התבקש חשבו את
7 הקרקעות אשר נמסר לידו משהות בסיד, לצורך רעייה, בנסיבות אלה ובחחחשב
8 בחמרת התיכרה, העודה מוצאת כי אין מקום לאפשר כופר ולו גם כומר גבה במיוחד כמי
9 טביקש החובע באפשרות חליטית (ראו סעיף 90 למיכונים) אלא זהו המקרה ובזן לאפשר
10 לתובע להמקיע את הקרקע מירי התבקש ולהשיבה למעול.

פסק דין

13 27. העודה מקבלת את תביעת החובע וקובעת כי יש לפעול על פי סעיף 6 לחוק ולהמקיע מירי
14 התבקש את הקרקע שניתנה לו.

15 28. התבקש ישלם הוצאות לתובע במכס של 1,000 ש"ח והן שבו סדחת פריד במכס של 15,000 ש"ח
16 בתוספת מע"מ כדן.

17 ניתנה חיים, יב קובה חשיע, 29 דצמבר 2009, בחער העדרים,

18
19 רמי עשת
חבר

20
עילת רביד, שופטת
קיד הודעה

אבי גיבון
חבר

